

підвищувати рівень власної професійної компетентності упродовж усієї професійної діяльності в ЗЗСО. Основними складовими цієї здатності є: мотивація до навчання, постійна й системна самоосвіта, гнучкість і критичність мислення, а також відкритість до інновацій в педагогічній професії. Активному професійному розвитку та вдосконаленню педагогічної майстерності вчителя інформатики сприяють такі розвинені особисті якості як-от: відповідальність, ініціативність, самостійність, цілеспрямованість, готовність до змін і здатність до самоаналізу.

Таким чином, здатність до професійного розвитку виступає необхідною умовою подальшої ефективної професійної діяльності в ЗЗСО, оскільки забезпечує постійне вдосконалення професійних компетентностей, розширення досвіду та успішну адаптацію до динамічних змін у професійному і соціальному середовищі, а також готовність до впровадження реформ.

Таким чином, відповідно до принципу потрійної нижньої лінії, до показників результативності професійної підготовки майбутніх вчителів інформатики слід віднести: рівень академічної успішності, здатність до оптимізації процесу навчання інформатики та здатність до професійного розвитку.

Список використаних джерел

1. Бирка М. Ф. Дефініція холистичного змісту курсу «Методика викладання інформатики». *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2024. Вип. 213. С. 411-417. DOI: <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2024-1-213-411-417>.
2. Бирка М. Ф., Перун Г. М. Змістово-дидактична палітра шкільного курсу «Інформатика». *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2024. Вип. 96. С. 22–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2024.96.4>.
3. Bernardi F., Ballarinoline G. Chapter 1: Education as the great equalizer: a theoretical framework: Monograph Chapter. Education, Occupation and Social Origin. 2016. Pp. 1–19. DOI: <https://doi.org/10.4337/9781785360459.00006>.
4. Imade O. O. Understanding the fusion of triple bottom line principles into conventional KPI reporting: an exploratory study. *International journal of finance, accounting and management studies*. 2025. Vol. 2. No. 1. Pp. 1–14. URL: <https://www.ijfams.com/index.php/ijfams/article/view/156>.
5. Wan W., Liu L., Long J., Fan Q., Wu Y. The Bottom-Line Mentality of Leaders in Education and Training Institutions: Where to Go for Innovation? *Frontiers in Psychology*. 2021. Vol. 12. Pp. 1–14. DOI: [10.3389/fpsyg.2021.689840](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.689840).

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Бойко Марія Миколаївна

доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки і методики
початкової та дошкільної освіти

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
maryboyko@tnpu.edu.ua

Бойко Володимир Володимирович

здобувач третього рівня вищої освіти спеціальності Професійна освіта

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
vovaboyko3007@gmail.com

У сучасному світі якість освіти є однією з ключових передумов соціально-економічного розвитку держави, формування людського капіталу, конкурентоздатності фахівців на ринку праці. Актуальність окресленого питання

набуває особливої значущості в умовах трансформацій вищої освіти України, зокрема в контексті європейської інтеграції, цифровізації усіх сфер життя та викликів воєнного часу. Одним із ключових механізмів її підвищення є упровадження сучасних технологій оцінювання, що дають змогу об'єктивно визначити рівень сформованості професійних компетентностей здобувачів освіти.

Сучасні наукові дослідження доводять, що якість освіти трактується як багатовимірна категорія, що охоплює результати навчання, умови освітнього процесу, освітнє середовище та рівень задоволеності здобувачів освіти. У зв'язку з цим особливого значення набуває вдосконалення технологій оцінювання, які сприяють комплексному аналізу рівня підготовки майбутніх учителів. Дослідженням методів та систем оцінювання, математичним моделям присвячено наукові статті Я. Вознюк, А. Гуржія, Г. Єльнікової, С. Іванової, О. Слюсаренко та ін. Серед зарубіжних дослідників відомі праці таких учених, як Н. Боттані, К. Кернс, Т. Невілл Послтвейт, Т. Сааті, А. Тайджнман, Гері В. Філіпс, А. Шляйхер, які досліджували елементи системи оцінювання та їх вплив на ефективність освітнього процесу.

Встановлено, що в сучасній педагогічній практиці використовуються різноманітні інноваційні технології оцінювання. До прикладу, формувальне оцінювання, яке передбачає систематичний зворотний зв'язок між викладачем і здобувачем, спрямоване на виявлення труднощів у навчанні, корекцію освітнього процесу, розвиток рефлексії [1]. Ця технологія оцінювання дає змогу підвищити мотивацію здобувачів і сприяє індивідуалізації навчання. Ефективне використання онлайн-платформ підвищує точність оцінювання, оперативність отримання результатів та якість зворотного зв'язку. Окрім цього, цифрові технології забезпечують реалізацію аналітики навчальних даних (Learning Analytics), що становить основу прогнозування результатів навчання та прийняття управлінських рішень.

В умовах цифровізації освіти найбільш дієвими і прикладними є цифрові технології оцінювання, значного поширення набули онлайн-тестування; інтерактивні платформи (Google Forms, Moodle, Kahoot, Mentimeter); автоматизовані системи оцінювання [3].

Одним із найбільш ефективних інструментів накопичувального оцінювання є портфоліо. Воно допомагає відстежувати динаміку професійного розвитку здобувача, оцінювати творчі та практичні досягнення, формувати рефлексивні уміння.

Особливо важливо для формування професійної готовності до реальної педагогічної діяльності є кейс-технології та ситуаційне оцінювання, які дають змогу оцінити здатність майбутнього фахівця аналізувати ситуації, приймати управлінські рішення, застосовувати теоретичні знання в практичній діяльності [2].

Сучасні освітні технології передбачають активне залучення здобувачів до процесу оцінювання. Актуальними є технології самооцінювання та взаємооцінювання, які сприяють розвитку критичного мислення, формуванню відповідальності, розвитку навичок рефлексії. Системи оцінювання включають аналітичні та моніторингові технології, серед яких ключовими є внутрішній і зовнішній моніторинг, рейтингові системи, акредитаційні процедури. У

дослідженнях зазначається, що поєднання різних механізмів оцінювання (акредитаційних, рейтингових, моніторингових) дає змогу комплексно оцінювати якість освітньої діяльності [4].

У процесі підготовки майбутніх педагогів та формування академічного доброчесного середовища важливим компонентом оцінювання є технології дотримання принципів чесності в навчанні та науці, зокрема використання антиплагіатних систем, автоматизованих перевірок текстів, цифрових інструментів контролю, які сприяють підвищенню довіри до результатів оцінювання та забезпечують об'єктивність освітнього процесу.

Сучасні технології оцінювання якості підготовки майбутніх педагогів зокрема, фахівців різних галузей загалом є важливим інструментом підвищення ефективності освітнього процесу, оскільки забезпечують комплексне оцінювання результатів навчання; формування професійних компетентностей; розвиток рефлексивних умінь; підготовку до реальної професійної діяльності. Використання сучасних технологій оцінювання дає змогу підвищити об'єктивність оцінювання, забезпечити прозорість результатів, індивідуалізувати навчання, підвищити мотивацію здобувачів, забезпечити інтеграцію теорії та практики. Крім цього, вони сприяють формуванню цифрової компетентності майбутніх фахівців, що є необхідною умовою їхньої конкурентоспроможності на ринку праці.

Незважаючи на значні переваги, існують певні проблеми впровадження сучасних технологій оцінювання, серед яких доцільно виокремити такі: недостатній рівень цифрової компетентності викладачів, обмеженість матеріально-технічної бази, необхідність адаптації традиційних підходів, ризики формалізації оцінювання. Окрім цього, в умовах воєнного стану важливим викликом є забезпечення рівного доступу до освітніх ресурсів.

Перспективами подальших досліджень є розроблення інтегрованих моделей оцінювання, що поєднують традиційні та інноваційні технології, а також упровадження штучного інтелекту в систему оцінювання якості освіти.

Список використаних джерел

1. Вознюк Я., Устенко С. Сучасні підходи до оцінювання ефективності діяльності закладів вищої освіти. *Матеріали конференцій МЦНД* (04.04.2025; Хмельницький, Україна), 2025. С. 24–27. URL: <https://archives.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/article/view/680>. (дата звернення 1.04.2026р.).
2. Іванова С. М., Вакалюк Т. А., Мінтій І. С., Кільченко, А. В. Інформаційно-цифрові технології як засоби оцінювання результативності науково-педагогічних досліджень. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2022. №4(1). URL.: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/266>. (дата звернення 1.04.2026р.).
3. Островська-Бугайчук І. М., Лазуріна Н. П., Ніколенко В. М. Автоматизовані системи перевірки академічної доброчесності: шлях до покращення якості української освіти. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2024. №7. URL.: <https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/92>. (дата звернення 1.04.2026р.).
4. Слюсаренко О. Інструменти вимірювання якості освітньої діяльності у контексті забезпечення її ефективності в умовах воєнного стану і післявоєнного відновлення країни. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького Серія: «Педагогічні науки»*. 2023. №2. С. 5–14. URL.: <https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/4845> (дата звернення 1.04.2026р.).